

, 28 maja 2025r.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki
Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa

Wniosekodawca:

Petycja w sprawie wprowadzenia kompleksowego programu prodemograficznego

Na podstawie art. 2 ust. 1 w zw. z art. 4 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2014 r. poz. 1195), niniejszym składam petycję do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie pilnego wdrożenia kompleksowego programu prodemograficznego.

Wobec dramatycznej sytuacji demograficznej w Polsce, niniejsza petycja postuluje podjęcie natychmiastowych działań na rzecz zwiększenia dzietności. Polska należy do krajów o jednym z najniższych wskaźników dzietności w Europie – według danych GUS, w 2024 roku urodziło się jedynie około 252 tysiące dzieci. Dodatkowo, mediana wieku pierwszego porodu w Polsce to ponad 29 lat, a wiek kobiet w wieku prokreacyjnym systematycznie rośnie. Z roku na rok zmniejsza się liczba kobiet w wieku 20–39 lat – obecnie jest to około 4,8 mln kobiet.

Wnioski petycji

1. Wypłata 120% ostatniego wynagrodzenia dla kobiet przebywających na urlopie macierzyńskim przez 12 miesięcy.

Zapewnienie wyższego niż dotychczas świadczenia eliminuje barierę finansową związaną z decyzją o urodzeniu dziecka. Działa także jako realna zachęta, a nie tylko forma kompensacji utraconych dochodów.

2. Zwolnienie pracodawcy ze składek ZUS przez okres urlopu macierzyńskiego – koszt przejęty przez państwo.

Zmniejsza to obciążenie firm związane z zatrudnianiem kobiet, co może ograniczyć

dyskryminację przy rekrutacji. Równocześnie chroni stabilność zatrudnienia kobiet w wieku rozrodczym.

3. Zwolnienie ze składek ZUS również osób zatrudnionych na zastępstwo.

Zachęca pracodawców do zatrudniania osób na zastępstwo bez dodatkowych kosztów. Ułatwia zachowanie ciągłości zatrudnienia w firmie oraz aktywizuje osoby bezrobotne.

4. Wypłata świadczenia w wysokości 80% minimalnego wynagrodzenia kobietom niepracującym, które urodziły dziecko.

Zapewnia podstawowe zabezpieczenie socjalne dla kobiet, które nie są obecne na rynku pracy. To mechanizm wsparcia dla najbardziej wrażliwej grupy, często wykluczonej z innych form pomocy.

5. Nielimitowane finansowanie procedury in vitro dla wszystkich potrzebujących – z budżetem nie mniejszym niż 1 mld zł rocznie.

Niepłodność dotyka nawet 15–20% par – nielimitowany dostęp do leczenia to warunek realnej równości w dostępie do rodzicielstwa. Działa prodemograficznie, wspierając tych, którzy chcą, ale nie mogą mieć dzieci.

6. Premie finansowe za drugie i trzecie dziecko – jednorazowe świadczenia (np. 10–15 tys. zł).

To finansowy impuls wzmacniający decyzje o powiększeniu rodziny. Zwiększa to opłacalność ekonomiczną posiadania więcej niż jednego dziecka.

7. Dopłaty do najmu lub kredytu mieszkaniowego dla rodzin z dziećmi.

Problemy mieszkaniowe są jedną z głównych barier prokreacyjnych. System dopłat zwiększy dostępność mieszkań dla rodzin.

8. Progresywne ulgi podatkowe dla rodzin wielodzietnych.

Zachęca do powiększania rodziny poprzez realne oszczędności podatkowe. Ulgi powinny rosnąć wraz z liczbą dzieci, premiując rodziny wielodzietne.

9. Bezpłatne żłobki i przedszkola – z bonem opiekuńczym w razie braku miejsc.

Dostępność instytucjonalnej opieki nad dziećmi jest kluczowa dla możliwości powrotu matek do pracy. Bon opiekuńczy zabezpiecza sytuację, gdy infrastruktura publiczna nie jest wystarczająca.

10. Wprowadzenie nieprzenoszalnego urlopu ojcowskiego (min. 2 miesiące, pełnopłatne).

Zwiększa udział ojców w opiece nad dziećmi, odciążając matki. Redukuje stereotyp, że wychowanie dziecka to wyłącznie obowiązek kobiety.

12. Kampania społeczna promująca łączenie rodzicielstwa z karierą.

Zmienia społeczne nastawienie do macierzyństwa, szczególnie w środowiskach zawodowych. Przykłady z życia realnych rodzin mogą inspirować i przełamywać lęki.

Szacowany koszt roczny programu

- 120% wynagrodzenia – ok. 24,1 mld zł
- Zwolnienie ze składek ZUS – ok. 8 mld zł (kobieta + zastępstwo)
- Świadczenie dla niepracujących – ok. 2,07 mld zł
- In vitro – ok. 1 mld zł

Łącznie: około 35 mld zł rocznie – połowa kosztów programu 800+, przy znacznie wyższej skuteczności, nastawionej tylko i wyłącznie na poprawę sytuacji demograficznej. Jeżeli przy tym w budżecie nie ma środków na rozwój takiego program, należy rozważyć możliwość ograniczenia 800 plus dla rodzin najbogatszych po to by móc sfinansować ten niezbędny program.

Wskazane wyżej koszty zostały wyliczone na podstawie poniższych założeń:

Dane wyjściowe

1. Liczba urodzeń w Polsce w 2024 roku: około 252 000.
2. Mediana wynagrodzenia brutto kobiet w 2024 roku: około 6 642 zł miesięcznie .
3. Standardowy okres zasiłku macierzyńskiego: 52 tygodnie (12 miesięcy).

💰 Kalkulacja kosztów

1. Podstawowe świadczenie: $6\,642\text{ zł} \times 12\text{ miesięcy} = 79\,704\text{ zł}$.
2. Dodatkowe 20%: $79\,704\text{ zł} \times 20\% = 15\,940,80\text{ zł}$.
3. Łączne świadczenie na jedną kobietę: $79\,704\text{ zł} + 15\,940,80\text{ zł} = 95\,644,80\text{ zł}$.
4. Roczny koszt dla wszystkich beneficjentek: $95\,644,80\text{ zł} \times 252\,000 = 24\,101\,289\,600\text{ zł}$

Pozostałe koszty zostały ustalone w oparciu o powyższe założenia.

Podsumowanie

Proponowany zestaw działań stanowi zrównoważony, wielowymiarowy program prodemograficzny. Jego celem jest zwiększenie bezpieczeństwa ekonomicznego rodzin, dostępności usług opiekuńczych oraz przeciwdziałanie barierom zdrowotnym i zawodowym w podejmowaniu decyzji o posiadaniu dzieci. Nie ma takich pieniędzy których państwo Polskie nie powinno przeznaczyć na poprawę sytuacji demograficznej, gdyż bez wzrostu urodzeń nasz kraj nie poradzi sobie z wyzwaniami jakie przed nim stoją, nie będzie w stanie utrzymać system emerytalnego ani rozwoju gospodarczego. Poprawę sytuacji demograficznej należy zacząć już teraz, natychmiast, gdyż z każdym rokiem spadać będzie liczba kobiet w wieku rozrodczym. W pierwszej kolejności Ministerstwo powinno przystąpić do ofensywy medialnej, która w środkach masowego przekazu promować będzie posiadanie dzieci, zakładanie rodziny i macierzyństwo, gdyż istotnym problemem jest fakt, że obecnie posiadanie dzieci kojarze jest z rezygnacją z pracy, nauki, podróży czy hobby i co skutkuje tym, że kobiety nie chcą mieć dzieci.

Wnoszę o pilne rozpatrzenie niniejszej petycji i podjęcie prac legislacyjnych.

Z poważaniem,

(podpis wnioskodawcy)